

ת"פ 10643/05/18 - מדינת ישראל נגד יוסף עבאסי, אבראהים סיאם, מוסא קראעין

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 10643-05-18 מדינת ישראל נ' עבאסי(עציר)
ואח'

בפני
כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יוסף עבאסי (עציר)
2. אבראהים סיאם (עציר)
3. מוסא קראעין

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון.

מכתב האישום המתוקן עולה כי עובר ליום 22.4.18 קשרו הנאשמים קשר במטרה לבצע פשע של פריצה לרכב מסוג קיה השייך לשירה אוסקר (להלן: "המתלוננת"), וזאת במטרה לגנוב את הרכב.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 22.4.18, החל מהשעה 15:00 עקבו הנאשמים 1-2, כשהם נוסעים ברכב מסוג טויוטה, אחר רכב הקיה הנהוג בידי המתלוננת.

באותן נסיבות, עת יצאה המתלוננת מרכבה ונכנסה לחנות באזור התעשייה במישור אדומים, יצא נאשם 1 מרכבו ונכנס אחריה לחנות.

בהמשך, יצא הנאשם מהחנות, חזר לרכבו והמתין יחד עם נאשם 2 למתלוננת, עד שיצאה מהחנות וחזרה לרכבה. לאחר מכן, המשיכו הנאשמים 1-2 לעקוב אחר רכבה של המתלוננת עד שהגיעה לביתה, שם שהו זמן מה ועזבו את המקום.

ביום 24.4.18 בשעה 14:16 ברחוב ביתר בירושלים, נהג נאשם 2 כשלצדו נאשם 3 ברכב מסוג שברולט ובעקבותיו נהג הנאשם 1 ברכבו. בהמשך, החנה נאשם 2 את רכב השברולט בסמוך לרכב המתלוננת שחנה ברחוב בעוד הנאשם 1

החנה את רכבו ברחוב הסמוך.

מיד לאחר מכן, פרצו הנאשמים 2+3 בצוותא חדא לרכב הקיה בכך שנאשם 2 יצא מרכב השברולט, ניגש אל רכב הקיה, פתח את דלת הנהג באמצעות מפתח מותאם ונכנס לתוכו. נאשם 1 סייע להם.

בשלב זה, הגיחו שוטרי משטרת ישראל לעבר הנאשמים. נאשם 2 נמלט חזרה לרכב השברולט בזמן שהשוטר אייל טרם דלק בעקבותיו וקרא לו "עצור משטרה". נאשם 2 נכנס לרכב השברולט והשוטר נכנס אחריו עם פלג גופו העליון וניסה לעצור אותו, אולם זה התנגד תוך שהוא הודף את השוטר באמצעות ידיו. בהמשך, בעט הנאשם 2 ברגלו של השוטר וניסה להוריד את מכנסיו. באותן נסיבות, השוטר ניסים קטנוב תפס את נאשם 3 אשר החל להיאבק בו וניסה להלום בפלג גופו העליון.

בשל כך הורשע הנאשם 1 בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב, סיוע לגניבת רכב לפי סעיפים 499(א)(1), 413+31 ו-413+31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

הנאשם 2 הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, ניסיון לגניבת רכב והתנגדות למעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחופש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

לתיק זה צורף ת"פ **55765-12-14**, במסגרתו הורשע הנאשם 2 בעבירה של החזקת סכין מיום 15.11.14. עונשו של הנאשם בתיק זה נגזר זה מכבר והוא נידון לצו של"צ בהיקף של 180 שעות וחודשיים מאסר על תנאי (החלטת כב' השופטת ח' לומפ מיום 17.7.16), אלא ששירות המבחן ביקש ביום 11.6.18 לבטל את צו השל"צ, מאחר שהנאשם ביצע 40 שעות בלבד, ונעצר בגין העבירות נשוא הליך דנן.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי לחובת הנאשמים עבר פלילי. לנאשם 1 עבר בעבירות ממין העניין אשר בגין אף שהה במאסר, ולנאשם 2 שלוש הרשעות קודמות ממין העניין הנוגעות בעיקר לפן האלים שבמעשה.

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת המעשים שביצעו הנאשמים, את התכנון ואת המעקב אחר המתלוננת עד ליום בו החליטו להוציא לפועל את הגניבה, תוך שהם עושים שימוש במפתח משוכפל והדגישה שרק בזכות מעצרו, ולא עקב חרטה, לא יצאה תוכניתם לפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה המתאים לנאשם 1 נע בין 8-15 חודשי מאסר בפועל ויש לגזור עליו 12 חודשי מאסר בפועל, תוך התחשבות בכך שנגזרו עליו בעבר 10 חודשי מאסר על גניבת רכב.

המתחם ההולם לנאשם 2 נע לשיטתה בין 15-30 חודשי מאסר בפועל ויש למקמו בשליש האמצעי ברף התחתון ולגזור עליו 20 חודשי מאסר ובנוסף, בגין הפקעת השל"צ בת"פ 55765-12-14, כנגד 140 שעות שהנאשם לא ביצע, לגזור עליו חודש מאסר במצטבר. בנוסף ביקשה המאשימה לגזור על הנאשמים מאסר מותנה, קנס גבוה, ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם 1 טען כי ביום האירוע טרם מלאו לנאשם 25 שנה. 3 ימים לאחר מעצרו, אשתו ילדה והוא עדיין לא ראה את בנו. חלקו של הנאשם באירוע הושלם טרם הפריצה לרכב, ולכן גם הורשע בסיוע. התעוזה במעשיו פחותה

ממעשיהם של הנאשמים האחרים ולפיכך יש לאבחן בינו לבין הנאשמים האחרים ולהעמיד את עונשו על כמחצית מעונשם.

הסניגור הוסיף שהנאשם 1 הודה ולקח אחריות מלאה על המעשים, מצבו הכלכלי קשה ומכל מקום לא נגרם לרכב נזק, כך שאין לפסוק במקרה זה פיצוי.

ב"כ הנאשם 1 ביקש להתחשב בתקופת המעצר הארוכה שהנאשם עצור, ובכך שמאז הרשעותיו הקודמות חלפו כ-6 שנים.

לפיכך טען כי מתחם הענישה מתחיל במקרה זה בשל"צ ועד מספר חודשים של עבודות שירות, ואת הנאשם יש למקם בתחתיתו.

רעיית הנאשם 1 אמרה כי היא נשואה לנאשם מזה שנה ולאחרונה ילדה את בנם, אותו היא מגדלת לבדה במצוקה כלכלית ומקווה שבקרוב בעלה יהיה לצדה ויסייע לה.

הנאשם 1 ביקש סליחה על מעשיו וביקש להסתפק בימי מעצרו וציין כי בבית המשפט הוא רואה לראשונה את בנו.

ב"כ הנאשם 2 טען כי הנאשם יליד שנת 1995, נשוי ואב לילדה שנולדה 3 ימים לפני האירוע, ועד כה טרם ראה אותה, על אף שהיא כבר בת חצי שנה.

לשיטתו, עברו הפלילי של הנאשם הוא בעבירות כלפי שוטרים והחזקת סכין, אשר העונשים הקלים שנגזרו עליו בגין מלמדים שלא מדובר במעשים חמורים.

בתיק זה, הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון לגניבת רכב עם התנגדות למעצר, כאשר במסגרת המעצר, השוטרים חבטו בפטיש בראשו של הנאשם 2, כפי שעולה מתמונות שהוצגו לבית המשפט ומסמכים רפואיים. לשיטתו, שום התנגדות אינה מתאימה לחבטה בפטיש. הסניגור הגיש לבית המשפט תצלומים של הנאשם וכן תעודה מחדר המיון הדסה עין כרם, ממנה עולה כי הנאשם הגיע לחדר המיון ביום 24.4.18, יומיים לאחר המתואר בכתב האישום, ושם נכתב כי היה מעורב בקטטה, נחבל בראשו מפטיש ונגרמה לו חבלת ראש, נפוחות בפנים ובקרקפת וחתך באורך 2 ס"מ בקרקפת. במקום אחר במסמכי חדר המיון נכתב כי הנאשם מסר שהותקף בידי שוטרים והוכה על ידם בחלקים שונים בגופו. הנאשם שוחרר באותו היום והומלץ על מעקב הרופא המטפל, מרפאה אורטופדית וטיפול במשככי כאבים.

הסניגור טען כי התקופה שבה הנאשם היה עצור - מספקת ולגבי השל"צ בת"פ 55765-12-14 טען כי הוא ביצע 140 שעות מתוך 180 שעות וביקש לשכלל זאת לערך כספי בדרך של קנס, אך לא להוסיף עונש על השל"צ.

הנאשם 2 אמר בדברו האחרון כי הוא עשה טעות והוא מתנצל על כך וביקש להקל בעונשו ולאפשר לו לגדל את בתו הראשונה בעצמו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

עבירות ההתפרצות והגניבה מרכב מרוכזות בסימן ה'1 בפרק יא' בחוק העונשין, ולצדן קבע המחוקק ענישה מחמירה.

הערכים המוגנים בעבירות אלה הם ההגנה על הקניין ועל רכושם של בעלי כלי הרכב. נוסף לזכויות אלה, פוגעות עבירות אלה בכלכלה, בחברות הביטוח ובמבטוחים הנפגעים כל אימת שמבוצעת עבירה שכזו. עבירות הרכב פוגעות לא רק בפן הכלכלי כאמור, אלא גם בתחושת הביטחון והשלום במרחב הציבורי מאחר שהן מתרחשות בו באין מפריע, פוגעות בציבור הנהגים ובשאר הסובבים.

נסיבות האירוע מלמדות כי הנאשמים חברו יחד לצורך גניבת הרכב, תכננו מראש לאתר רכב המתאים לדרישותיהם, וכאשר איתרו כזה, עקבו אחר המתלוננת אשר נהגה בו. בכך פגעו הנאשמים במתלוננת ובפרטיותה. כאשר הנאשמת הגיעה לחנות, נכנס אחריה הנאשם 1 לחנות, ולאחר מכן המשיכו לעקוב אחריה בעודה נוהגת ברכבה. כאשר המתלוננת חנתה את רכבה והלכה מן המקום, ניצלו הנאשמים את המצאות הרכב ללא השגחה והנאשמים 2 ו-3 פרצו לרכב. הנאשם 1 סייע להם. בידי הנאשמים היה מפתח מותאם לרכב, עובדה המעידה על התחכום, התעוזה והתכנון המיוחד טרם ביצוע העבירות.

חלקו של הנאשם 2 לא הסתיים בשלב זה, ובהמשך הוא התנגד למעצרו בכך שלא נשמע לקריאת השוטר לעצור, נכנס לרכב וכאשר השוטר נכנס אחריו לרכב, הדף אותו הנאשם בידי ובהמשך בעט ברגלו של השוטר וניסה להוריד את מכנסיו.

התנגדותו של הנאשם 2 למעצר הייתה אלימה ובוטה. הנאשם ביטא בה את חוסר מוראו מהחוק ונציגיו, וביקש בדרך זו להימלט מהדין, לאחר שביצע את עבירת הפריצה וניסיון הגניבה. התנגדותו האלימה עשויה הייתה להיגמר בתוצאות קשות ובפגיעה בשוטר, עת הוא מבקש לבצע את מלאכתו ולתפוס את הנאשמים לאחר שביצעו את העבירות.

אשר לנזקים שנגרמו כתוצאה מהעבירות, הרי שלא תואר נזק שכזה לרכב, אולם הנזק הצפוי היה גניבת הרכב ונזק כספי למתלוננת ולחברת הביטוח. גם המעקב של שני הנאשמים יחד אחר המתלוננת עשוי היה להביא לפגיעה במתלוננת, וניתן לתאר את התחושות הקשות שחשה נוכח המעקב אחריה והפגיעה בפרטיותה.

אציין כי על אף שהנאשם 1 הורשע בסיוע לעבירות העיקריות, חלקו באירוע היה משמעותי ודומיננטי. הנאשם לקח חלק בתכנון העבירות, הוא היה שותף פעיל למעקב אחר המתלוננת וליווה את הנאשמים האחרים בעת ביצוע העבירות, תוך סיוע משמעותי לביצוע העבירות.

בת"פ 55765-12-14 הורשע הנאשם 2 בעבירה של החזקת סכין, בה הערך המוגן הינו הגנה על שלום הציבור ובטחונו. כתב האישום בתיק זה הינו קצר ואינו מפרט נסיבות מיוחדות לביצוע העבירה, ולכן **מתחם הענישה נע במקרה זה בין חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. על פי הודעת שירות המבחן מיום 11.6.18, הנאשם ביצע 40 מתוך 180 שעות שירות לתועלת הציבור שנגזרו עליו, ועתה מבוקשת כאמור הפקעת צו השל"צ.

בהתחשב בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות ובענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם 1 נע בין 5 ל-11 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ואילו לנאשם 2- בין 10 ל-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים**.

העונש המתאים

הנאשם 1, יליד שנת 1993, בן 25 שנה כיום, נשוי ואב לתינוק.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

הנאשם התנצל על מעשיו בבית המשפט ונראה כי נוכח מעצרו מזה תקופה, הוא מבין את השלכות ביצוע העבירות אשר הביאו לניתוק מרעייתו ובנו שנולד לאחרונה.

גילו הצעיר של הנאשם, העובדה שהוא אב צעיר לתינוק אשר הקים תא משפחתי רק לאחרונה, מחייבת כי עונש מאסר יפגע בנאשם ובמשפחתו, בקשר ביניהם ובמצבם הכלכלי, במיוחד נוכח מעצרו של הנאשם וניתוקו מהם מזה תקופה.

עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעה משנת 2013 בעבירות איומים, הפרעה לשוטר, גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון, בגין ריצה הנאשם עונש מאסר.

אל מול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, יש ליתן משקל לכך שעברו הפלילי והעונש שריצה בגין העבירות שביצע בעבר, לא הרתיעו את הנאשם והוא שב לבצע עבירות דומות שאין להקל בהן ראש.

הנאשם 2, יליד שנת 1995, בן 23 שנה כיום, נשוי ואב לתינוקת.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובדבריו האחרונים בבית המשפט אמר כי הוא מבין שעשה טעות, התנצל וביקש להקל בעונשו. נראה שהנאשם מבין כיום את השלכות ביצוע העבירות, במיוחד לאחר לידת בתו, אותה עדיין לא ראה בשל מעצרו.

עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעות משנת 2016 בעבירות של תקיפת שוטר, שימוש בכוח או באיומים על מנת למנוע מעצר, איום ותקיפה שוטר והפרעה לשוטר.

סוג העבירות שהנאשם הורשע בהן בעבר, מתקשר למעשיו של הנאשם באירוע נשוא כתב האישום, בו הורשע הנאשם בעבירה של התנגדות למעצר באופן אלים, ומעיד על חוסר מוראו של הנאשם מפני החוק ומפני נציגיו.

הנאשם לא השלים את צו השירות לתועלת הציבור אשר נגזר עליו בגין עבירת החזקת הסכין בת"פ 55765-12-14, לאחר שהתחיל לרצות את הצו באיחור בשל חוסר שיתוף פעולה מצדו ונוכח מעצרו אשר קטע את ריצויו הצו (ר' בקשת שירות המבחן לביטול של"צ מיום 11.6.18).

נתתי דעתי לכך שהנאשם לא השלים את צו השל"צ מהטעמים האמורים, ותוך התחשבות בשעות שביצע, אגזור על הנאשם עונש מאסר לתקופה קצרה, אשר תרוצה במצטבר לעונש שייגזר עליו בתיק העיקרי.

נוכח כל האמור לעיל ותוך איזון בין השיקולים השונים, הן שיקוליהם האישיים של הנאשמים והן שיקולי הענישה הנדרשים במקרה זה, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

1. שבעה (7) חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.
2. שלושה (3) חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירת רכוש.
3. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.19.

נאשם 2

1. שנים עשר (12) חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.
2. חודשיים (2) מאסר בת"פ 55765-12-14, אשר ירצו בחלקם במצטבר לעונש האמור לעיל. בך הכל יירצה הנאשם 13 חודשי מאסר, בניכוי מעצרו.
3. שלושה (3) חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירת רכוש או אלימות.
4. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ט, 04 נובמבר 2018, בנוכחות הצדדים.